

omylu. K zachování směnečných nároků proti dovolateli jako ručiteli stačilo podle § 64 sm. zákona, byla-li směnka presentována ku placení příjemci a proti němu protestována. Ani akceptantův avalista ani regresní dlužníci nemají nárok na samostatnou presentaci směnky ku placení a na samostatný protest. Za účelem výkonu směnečného práva jest ovšem zapotřebí, aby směnka byla předložena regresním dlužníkům i ručiteli, žádá-li se na nich placení (srov. Rouček, Nové československé právo směnečné 1931, bod 198). Tato presentace se však může státi také žalobou. Odvolací soud tedy nepochybil po právní stránce, zachovav směnečný platební příkaz v platnosti.

Čís. 13330.

Ustanovení odchylná od zásady § 56 vyr. ř. z roku 1931, pojatá do vyrovnacího návrhu, jsou závazná jen proti těm věřitelům, kteří, hlasovavše při vyrovnacím roku pro takto uzpůsobený návrh, výslovně k němu přivolili, nikoliv však proti věřiteli, který při vyrovnacím roku nebyl a o návrhu nehlasoval.

(Rozh. ze dne 1. března 1934, Rv I 349/34.)

Žalobkyně Matylda B-ová, spolumajitelka firmy Sportbazar B., zavázala se soudním smírem ze dne 16. března 1932 zaplatiti žalované firmě 2.170 Kč. Dne 14. května 1932 byla žalované povolena proti žalobkyni exekuce k vydobytí oněch 2.170 Kč. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalované nepřipustnosti exekuce vzhledem k tomu, že do usnesení o potvrzení vyrovnání ze dne 18. října 1932 byl pojat odstavec: »Přijetím tohoto vyrovnání a zaplacením 60%ní vyrovnací kvoty, vzdávají se nepřednostní věřitelé svých práv a nároků, nejen proti firmě Sportbazar B., nýbrž i proti všem osobám v souvislosti s touto firmou stávajícím.« Bylo zjištěno, že vyrovnání bylo ohlášeno a zahájeno i ohledně jmění Karly B-ové i Matyldy B-ové, spolumajitelek firmy Sportbazar B., že pak vzala Matylda B-ová návrh na vyrovnání zpět a že přistoupila k vyrovnání jako rukojmí a plátkyně. Dále bylo zjištěno, že žalovaná firma nebyla přítomna při vyrovnacím roku a že pro vyrovnání nehlasovala. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Provádějíc odvolací důvod nesprávného posouzení věci po stránce právní, uvádí odvolatelka, že jest mylný názor prvního soudu, že se potvrzené vyrovnání podle usnesení ze dne 18. října 1932 mohlo týkati jen oněch věřitelů, kteří hlasovali ve vyrovnacím řízení a k závazku tomu přistoupili a ustanovení usnesení se podrobili. Odvolatelka uvádí, že se podle zákona připouští buď přijetí neb odmítnutí vyrovnání pro všechny věřitele jen v celku, jak bylo vyrovnacím soudem potvrzeno, bez ohledu k tomu, zda se všichni věřitelé vyrovnání účastnili čili nic. Dále uvádí odvolatelka, že nesprávný jest i názor, že se žalovaná strana k ničemu nezavázala, poněvadž při vyrovnacím roku přítomna nebyla a nehlasovala, ježto prý vyrovnací řád nevyžaduje přítomnosti ani hlasování určitého věřitele. Odvolatelka ve svých vývodech však neuvádí, že v potvrzení vyrovnání po-

dle usnesení ze dne 18. října 1932 pojat byl odstavec: »přijetím tohoto vyrovnání a zaplacením 60%ní vyrovnací kvoty vzdávají se nepřednostní věřitelé svých práv a nároků, nejen proti firmě Sportbazar B., nýbrž i proti všem osobám v souvislosti s touto firmou stávajícím.« Jde o to, posouditi, jakou závaznost má tento výrok vyrovnacího soudu proti třetím osobám, to jest proti osobám, které označuje slovy: »proti všem osobám v souvislosti s touto firmou stávajícím.« Předem jest zdůrazniti, že, jak správně již uvedl prvý soud, z usnesení toho, jakož i z nesporných okolností vyplývá, že vyrovnání bylo ohlášeno a zahájeno nejprve i ohledně Karly i Matyldy B-ové, spolumajitelek firmy Sportbazar a že pak Matylda B-ová vzala návrh na vyrovnání zpět. Týkaly se tedy účinky vyrovnání podle předpisu vyrovnacího řádu jen Kláry B-ové. Žalobkyně Matylda B-ová přistoupila sice jako rukojmí a plátce k vyrovnání, avšak její závazek jako spoludlužnice vzhledem k ustanovení § 56 vyr. ř. tím nezanikl, neboť práva věřitelů proti ručitelům a podlužníkům dlužníka, jakož i proti osobám zavázaným postihem, nemohou býti vyrovnáním obmezena podle cit. zákonného ustanovení, bez výslovného souhlasu oprávněných. Ustanovení toto je povahy donucovací, vyrovnání, které se s ním nesrovnává, nelze potvrditi. Doložka ta nemá proto platnost ani účinek proti třetím osobám, které nedaly výslovný souhlas, a může účinkovati jen mezi smluvními stranami, t. j. mezi Klárou B-ovou a věřiteli, kteří pro vyrovnání hlasovali, a tak se tomuto ujednání podrobili. Na tom nemění nic okolnost, že žalovaná strana proti usnesení nepodala stížnost, neboť mezi žalovanou stranou a žalobkyní následkem zpětvzetí jejího vyrovnacího návrhu nebylo řízení zahájeno a nemohla tedy žalující strana z tohoto vyrovnání, které odporuje ustanovení § 56 vyr. ř., nabýti oprávnění, právě tak jako žalovaná nemohla býti na svých právech zkrácena. Správně proto došel prvý soud k závěru, že nárok žalované strany zánikem jejích práv zrušen nebyl, a že proto mohla zcela oprávněně v exekučním řízení pokračovati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Ustanovení odchylná od zásady vyslovené v § 56 vyr. ř., pojatá do konečného vyrovnacího návrhu, jsou podle poslední věty § 56 vyr. ř. závazná jen proti těm věřitelům, kteří, hlasovavše při vyrovnacím roku pro takto uzpůsobený vyrovnací návrh, výslovně k nim přivolili. Jde tedy jen o to, pokud žalovaná přivolila k výhradě, podle níž se »nepřednostní věřitelé vzdávají svých nároků nejen proti firmě Sportbazar B., nýbrž i proti všem osobám, v souvislosti s touto firmou stávajícím,« k nimž náleží podle vlastního doznání i žalobkyně. Tu však nižší soudy zjistily a mezi stranami jest nesporno, že žalovaná při vyrovnacím roku přítomna nebyla a o návrhu nehlasovala. Protože žalovaná pro vyrovnací návrh nehlasovala, nebyla ve svých právech dotčena a neměl proti ní onen dodatek potvrzeného vyrovnání žádného právního účinku. Neměla proto ani důvodu, by se proti tomu bránila rekuresem.